

[Helge Mortensen]

altid diskutere, om servicen er for flot, men når serviceforringelserne får et sådant omfang, at det går ud over jernbanedriften, at borgerne ikke vil eller ikke tør eller ikke kan køre med togene, er serviceforringelserne gået for vidt. Derfor er jeg af den opfattelse, at når privatbanerne selv siger, de kan tåle en yderligere rationalisering på 2½ pct. om året, er det cirka det omdrejningspunkt, vi kan forvente på driftsområdet, på serviceområdet, og ikke et tal, der lægger yderligere serviceforringelser og dårligere økonomi på privatbanerne.

Med hensyn til anskaffelsen af rullende materiel og investeringerne må jeg sige, at der forekommer mig at være et spring fra den pressemeddelelse fra finansministeren, som jeg så i går, hvor finansministeren siger, at der kan tilføres privatbanerne 120 mio. kr. fra stat og amter over en 4-årig periode, og til det, ministeren selv var inde på, nemlig påpegnings af, at det vil være omkostningstungt at begynde at forny materiellet, men at det er nødvendigt for privatbanerne.

Jeg er enig med trafikministeren, men må sige, at der er langt fra finansministerens pressemeddelelse til, hvad vi skal foretage i forbindelse med privatbanerne. Med hensyn til finanslovsforslaget for 1993, hvor der på anlægs-siden står 55 mio. kr., mener jeg, at en forhøjelse af dette beløb op i nærheden af de 100 mio. kr. – vi har en forestilling om, at det måske kan være 90 mio. kr. – som statens andel på anlægs- og investeringskontoen er det minimum, vi kan slippe af sted med, hvis der skal være realitet i det, og hvis det også skal have en sådan realitet, at privatbanerne kan skaffe den fornødne togordre, som kommer til at løbe over en længere periode end netop et år.

På baggrund af de forventninger, der må være til, at vi i Folketinget får fastlagt rammerne for privatbanerne, og at vi også kommer med konstruktiv og brugbar økonomi til anskaffelse, skal jeg på vegne af Socialdemokratiet, Det Konservative Folkeparti, Venstre, SF, Centrum-Demokraterne, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget pålægger regeringen at etablere en 4-års-aftale for privatbanerne, som fastsætter de driftsøkonomiske rammer for banerne.

Som led i rammeaftalen fastsættes en plan for privatbanernes investeringer til anlægsarbejder, herunder indkøb af rullende materiel.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 16).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Risgaard Knudsen (S):

Til sidst i sin besvarelse af forespørgslen havde ministeren nogle bemærkninger om licitationsbestemmelserne for indkøb af rullende materiel i EF.

Jeg har til forståelse af disse bemærkninger et enkelt spørgsmål. Jeg understreger, at det er til forståelse af disse bemærkninger fra ministerens side, jeg stiller et spørgsmål. Spørgsmålet skal også ses med baggrund i, at vi endnu ikke skriver den 1. januar 1993. Husker jeg rigtigt, skriver vi i dag onsdag den 28. november ...

Formanden:

25.

Risgaard Knudsen (S):

Undskyld, tak for vejledningen, hr. formand! ... onsdag den 25. november 1992, og mit spørgsmål til forståelse af ministerens bemærkninger lyder: Hvad er det for EF-bestemmelser for indkøb af rullende materiel, der gælder i dag, onsdag den 25. november 1992?

Fischer (KF):

Et kort øjeblik troede jeg, Socialdemokratiet havde udpeget to ordførere i denne vigtige forespørgsel, men det forstår jeg nu man alligevel ikke har gjort.

Jeg skal sige, at den konservative folketingsgruppe naturligvis er indstillet på at sikre privatbanerne en aftale, så der kan planlægges på fornuftig måde i de kommende år, og at vi har forståelse for, at privatbanerne på samme måde som DSB har behov for investeringer i nyt materiel. Heller ikke togmateriel er uopslideligt. Vi har den opfattelse, at der ved anskaffel-